

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Сливница, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВНИЦА, V-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана М. Маркова

при участието на секретаря Галина Д. Владимирова
като разгледа докладваното от Мариана М. Маркова Административно
наказателно дело № 20221890200394 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите ЗАНН.

Образувано е по жалба от А. М. Г., с която на основание чл. 59, ал. 1 и ал. 2 ЗАНН се обжалва електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № 1100013608/06.03.2020 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че жалбоподателят е закупил винетка за лек автомобил и неправилно е бил издаден процесният електронен фиш.

В проведеното публично съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Административнонаказващият орган Агенция „Пътна инфраструктура“ – Национално ТОЛ управление – гр. София, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Трайков, който оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

На 06.03.2020 г. в 19:39 часа, с устройство № 40672, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, намиращо се на път I-8 км. 41+234, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е установено движение по път I-8 км. 41+234 с пътно превозно средство – лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е230“ с рег. №, с технически допустима максимална маса от 1950 кг, за което не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, според категорията на пътното средство.

Горното е квалифицирано като нарушение на нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 3 във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП на жалбоподателя, в качеството на

водач, с обжалвания електронен фиш е наложено наказание глоба в размер на 300 лева.

По безспорен начин въз основа на изложената фактическа обстановка и въз основа на приетите по делото писмени доказателства, съдът прие, че жалбоподателят А. М. Г. не е имал закупена електронна винетка, активна към момента на установяване на нарушението.

Доказателства за обратното не са представени по делото.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за безспорно установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, а именно: извлечение от електронната система на АПИ, 2 броя снимки и извлечение от интернет страницата <https://web.bgtoll.bg>.

Писмените доказателства са надлежно приобщени към доказателствените материали по делото, затова съдебният състав ги кредитира. Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначен и категоричен извод относно фактическата обстановка по конкретния случай. Релевантните по делото факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице (наказаният нарушител), в срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН, и срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт, и затова се явява процесуално допустима.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия, съгласно ЗАНН и ЗДвП. Същият отговаря на образеца на електронен фиш, приет с протокол № 28765/21 от заседание на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“. Препис от електронния фиш е връчен на наказания, с което е изпълнена процедурата по чл. 189ж от ЗДвП. От изложеното следва извод, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът не установи и неправилно приложение на материалния закон. С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса. В чл. 10а, ал. 7 от Закона за пътищата е предвидено, че това са моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници; моторните превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на товари и моторни превозни средства с повишена проходимост.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 3 от ЗП, винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му.

В случая нарушението е установено и санкционирано с електронен фиш, като, както беше посочено, съдът не констатира съществени процесуални нарушения по повод издаването на електронния фиш. В Закона за движение по пътищата е предвиден специфичен способ за установяване на нарушения, свързани с неплащане на дължимата

винетна такса, като чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП допуска при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, да може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на АПИ.

В случая по делото е приложен обжалвания електронен фиш, ведно със снимков материал към него, в който са посочени дата, място, час и описание на нарушението, регистрационният номер на ППС, собственикът на ППС, както и данни относно ползваното техническо средство, поради което следва да се приеме, че са налице доказателства, установяващи безспорно извършеното нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, като са спазени посочените по-горе изисквания за форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на обжалвания електронен фиш. Следователно с издадения електронен фиш правилно е установено нарушението, като правилно са изписани и относимите законови разпоредби, поради което следва да се потвърди като законосъобразно издаден.

Правилно е квалифицирано деянието и осъщественият състав на административно нарушение, тъй като електронният фиш е издаден вследствие на установено нарушение, което е заснето с контролно устройство № 40672, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, като в електронната система съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП е създаден доклад с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал, които представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата.

Представените по делото доклад за нарушение и снимки се явяват годни доказателства в процеса. От същите се установяват мястото, времето, превозното средство, с което е извършено нарушението, както и техническото средство, с което е установено нарушението. Поради това събраните по делото писмени доказателства потвърждават описаното в електронния фиш и извършеното от жалбоподателя нарушение, установено на 06.03.2020 година. Правилно в електронния фиш е посочено, че нарушителят дължи и заплащането на таксата по чл. 10а, ал. 2 от ЗП, като в тази си част същият няма санкционен характер.

Съдът намира за неоснователни и наведените оплаквания за недоказаност на извършването на нарушението. Съобразно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 - Зв от ЗДвП, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата. Такива доклади и статични изображения са представени по делото, като съдът ги приема за годно доказателство относно съдържащите се в тях обстоятелства, свързани с предмета на доказване по делото. В хода на административнонаказателното производство и на това пред настоящия съд, жалбоподателят не твърди да е въвел грешно данни за управляването от него МПС при закупуването на винетен стикер. Същият въвежда

единствено твърдения, че не е управлявал МПС, за което не е заплатена винетна такса, но същевременно не е ангажирал доказателства, оборващи закрепените в приложените писмени доказателства обстоятелства. Към момента на разглеждане на делото не е възможно да бъде извършена проверка за наличието или липсата на заплатена винетна такса за автомобила на жалбоподателя за процесния период.

Настоящият съдебен състав не констатира и твърдените от жалбоподателя непълноти при описанието на нарушението. Както съдът посочи по-горе, електронният фиш е издаден при спазване на утвърдения образец съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП и при точно, и пълно описание на административното нарушение, чрез посочване на вида такса, която не е била заплатена. Мястото на нарушението е достатъчно индивидуализирано при спазване на данните, съобразно утвърдения образец на електронен фиш. Описано е къде и кога е установено нарушението, видът на превозното средство и неговият собственик.

Не е налице неяснота и относно това, заплатена ли е изискващата такса, какъв е видът ѝ, и дали е заплатен по-нисък размер от дължимия, като съдът приема, че изцяло, не е била заплатена дължимата пътна такса съобразно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закон за пътищата (ЗП) за констатираното движение на превозното средство в описания пътен участък.

В тази връзка, не е налице неяснота относно обстоятелствата, чрез които е осъществено нарушението - предмет на електронния фиш, посочени са съставомерните факти, относими към обективните елементи на състава на процесното нарушение, като не е налице непълнота на административното обвинение, водеща до ограничаване на правото на нарушителя да разбере какво нарушение се твърди да е извършено, не се констатира неяснота, нито непълнота при отразените в съдържанието на електронния фиш обстоятелства, чрез което се е осъществило нарушението.

Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП е ясно описано, като се изразява в неплащане на дължимата пътна такса за преминаването в описания пътен участък.

Въз основа на събраните по делото доказателства и приложените към него писмени доказателства, съдът приема, че е осъществен съставът на визираното нарушение.

Предвид факта, че нарушения от подобен вид касаят безопасността на движението по пътищата, съдът намира, че формират сравнително висока обществена опасност, поради което не могат да бъдат приравнени към маловажните случаи, респективно правилно в случая е ангажирана административнонаказателната отговорност, още повече, че конкретният случай по нищо не се различава от обикновените такива, именно за които законодателят е предвидил налагане на санкция.

Във връзка с възраженията на жалбоподателя за погасяване на отговорността му по давност, следва да се отбележи, че НК и ЗАНН уреждат два вида давност:

Преследвателна давност е уредена в чл. 34 ЗАНН и чл. 80 и 81 НК, която ограничава във времево отношение възможността на държавата чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административнонаказателната отговорност на дадено лице. Преследвателната давност в общия случай започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението - чл. 80, ал. 3 НК и тече до реализиране на наказателната/административнонаказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт.

Обикновената давност се прекъсва с всяко действие, насочено към преследване на нарушителя. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност- чл. 81, ал. 2 НК.

Абсолютната давност изключва наказателното/ административнонаказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност - чл. 81, ал. 3 НК. В общия случай, при наложено наказание глоба на основание чл. 80, ал. 1, т. 5 НК

обикновената преследвателна давност е 3 години, а абсолютната преследвателна давност е 4, 5 години (чл. 81, ал. 3 НК, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК). В ЗАНН са уредени и специфични хипотези на обикновената преследвателна давност - чл. 34 ЗАНН, а именно: срок за издаване на АУАН (три месеца от откриване на нарушителя, но не по-късно от 1 година от извършване на нарушението) и за издаване на НП (6 месеца от издаване на АУАН); изпълнителска давност, уредена в чл. 82 НК и чл. 82 ЗАНН, която ограничава във времево отношение правомощията на държавата да изпълни едно вече наложено с влязъл в сила акт наказание. От гореизложеното е видно, че изпълнителската давност по чл. 82 ЗАНН и чл. 82 НК започва да тече от влизане в сила на съответния акт, с който отговорността на дееца е ангажирана. В случая, доколкото предмет на разглеждане е невлязъл в сила електронен фиш, за приложение на двугодишна изпълнителска давност по чл. 82 ЗАНН изобщо не може да се говори и възражението на жалбоподателя се явява неоснователно. В смисъл, че двегодишната давност по чл. 82 ЗАНН е приложима само за изпълнение на наказания по влезли в сила актове, но не и за висящи производства /в този смисъл и Тълкувателно решение № 2 от 12.04.2017 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на Върховен административен съд/.

С оглед направените по-горе уточнения, следва да се приеме, че жалбоподателят всъщност възразява за изтекла преследвателна давност. В тази връзка следва да се съобрази, че електронният фиш представлява своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции (който по своето правно действие съчетава в себе си функциите, както на АУАН, така и на НП по арг. на ТР 1/2014 на ВАС), поради което за него не намират приложение нито сроковете по чл. 34 ЗАНН за издаване на АУАН, нито тези за издаване на НП, нито обикновената тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, а само абсолютна преследвателна давност от 4,5 години по смисъла на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 на ВКС и ВАС.

Предвид на изложеното настоящият съдебен състав приема, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и правилен, и като такъв следва да бъде потвърден. Административнонаказващият орган претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което и с оглед крайния резултат, в тежест на жалбоподателя следва да се възложат съдебно-деловодни разноси в размер на 100 лева, определени по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш № 1100013608/06.03.2020 година, издаден от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на А. М. Г., с ЕГН *****, с адрес в с., за нарушение на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 3 във вр. с чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 300 (триста) лв.

ОСЪЖДА А. М. Г., с ЕГН *****, да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ – Национално ТОЛ управление – гр. София, съдебни разноси по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва от страните в **14-дневен срок**, считано от получаване на съобщенията за неговото изготвяне, с касационна жалба пред Административен съд – София област по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Сливница: _____